הרפתקן פורק־עול. במשך השנים חיתה האם לבדה, עד שנישאה בשנית. האב ה־חורג היטיב אמנם עם אסתר, והשתדל למלא את מקום האב האמיתי, אך הוא לא יכול היה לתקן את המעוות.

היא נשארה נערה מופנמת, מתבודדת. ב־הזדמנות הראשונה התרחקה מן הבית, החלה גרה לבדה. לא היו לה ידידות, וגם לא ידי־

מי תקף את טוב'?

דים אמיתיים. כל חייה היו מרוכזים סביב שאיפה להטות להוכיח לעולם את יכולתה — על־ידי הצלחה מסחררת בשטח כלשהו. כמו צעירים רבים אחרים שעברו ילדות מסוג זה, החליטה להתעלם מכל רגש, להת־מסר לקאריירה שלה ללא הפוגה. מעולם לא התאהבה, לא חילקה את חייה עם זולתה.

היא היתה באמת פקידה מצויינת — אך הדבר לא משך אותה. תחילה חשבה להיות שחקנית, אף מילאה תפקידים קטנים ב־אהל, ולאחר מכן בהצגת אני והסרג'נט ב־קאמרי. אך במהרה הגיעה לכלל מסקנה, שהיא מצליחה יותר כזמרת־בידור — מק־צוע, בו יכלה להפעיל את משיכתה הבולטת.

אולם שאפתנותה, שהיתה בולטת עוד יו־תר, הקשתה על דרכה. גם אחרי שהק־ליטה שירים, נשארו שערי קול ישראל חסומים בפניה. רק פעם אחת, בהשפעת המלחין יששכר מירון, שהאמין בכשרונה ואף כתב עבורה במיוחד כמה שירים, ניתן לה לשיר רבע שעה ברדיו. „הם כולם שונאים אותי!" נהגה אסתר להגיד, בהוסיפה בתמיהה: „איני יודעת למה!"

לגבי הנשים, היתה הסיבה גלוייה למדי. אתי היא טיפוס שגברים מסתכלים אחריו ב־רחוב — ספרדיה שופעת מיניות, שבכל תנועה מתנועותיה יש הבטחה מגרה. הגב־רים, לעומת זאת, התרגזו כאשר הבטחה זו לא התגשמה.

★ ★ ★

בלי תשובה לטלפון

את אשר לא השיגה אסתר באמצעות תפקידיה הצנועים על הבמה ובעזרת שיריה, השיגה באמצעות סקנדל, שהיכה בשעתו גלים: בגללה נפרד הצמד דז'יגאן ושומאכר (העולם הזה 1166).

אסתר הופיעה בתוכנית בתפקיד קטן. היא שיחקה את המשרתת, וגם שרה שיר ב־אידיש. הופעת הצעירה היפה, בעלת החזות הספרדית המובהקת, בלשון יהודי מזרח־אירופה, הוסיפה תבלין להצגה. איש לא ידע כי אסתר כלל אינה ספרדיה טהורה: אביה האמיתי היה רוקא אשכנזי.

במרוצת הימים מצאה הצעירה חן בעיני דז'יגן, שפרש עליה את חסותו. הדבר הר־גיז את שומאכר. פעם פרצה ביניהם מרי־בה בגללה. שומאכר הנרגז צעק שאסתר זוכה לביקורות טובות רק בגלל משיכתה המינית, והחבילה התפרקה.

מאז הלכה אסתר מחיל אל חיל. היא הופיעה במועדון התיאטרון, השתתפה ב־הצגתו האחרונה של ג'ורג' ואל, החלה להיות זמרת מבוקשת בתאלטורה ברחבי הארץ. הנערה, שעוד כמה חודשים לפני כן, נאלצה לקבל מן הצד עבודות פקידו־תיות מקריות, כדי לקיים את עצמה, הש־תכרה עתה למעלה מאלף לירות לחודש.

באחת מהופעותיה אלה ראה אותה ליאו פולד, בעל המועדון סברה, שבא ארצה לר־כוש כשרונות חדשים שימלאו את מקומם של שושנה דמארי, יפה ירקוני ושייקה אופיר. הוא בחר באסתר, הביא אותה לפני רבע־שנה לארצות־הברית.

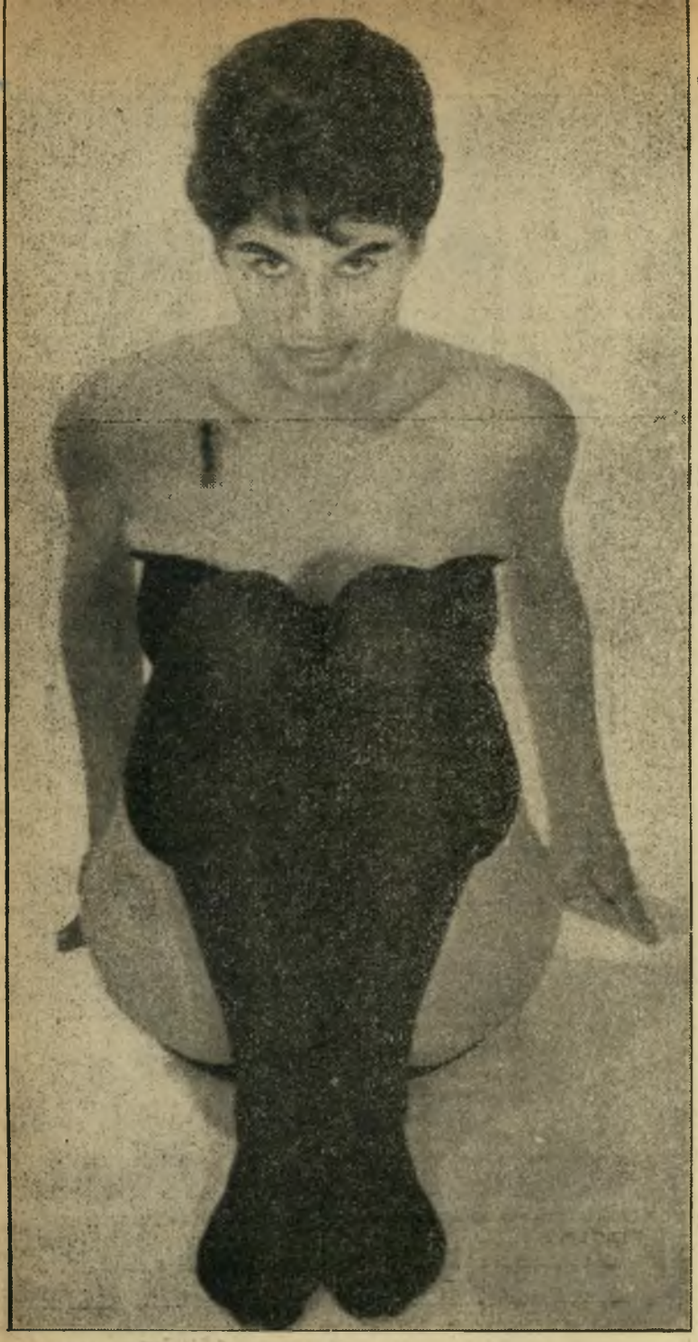

מה תהיה השפעת תקרית־השבוע על הקאריירה של הצעירה הירושלמית? בחוגי הבידור האמריקאיים שגורה הסיסמה: „כל פירסומת טובה, בתנאי שהשם מאויית נכון." אחרי שזכתה השבוע לפרסום סנס־ציוני בניו־יורק וברחבי העולם, קרוב ל־ודאי שהביקוש להופעותיה יעלה.

למחרת התקרית הסתגרה אסתר בבית־המלון שלה, לא ענתה לטלפונים. אך כאשר יעבור ההלם הראשון של המעשה האכזרי, קרוב לוודאי שתמצא כי יש בו משום תועלת למטרה היחידה המעניינת אותה ב־חיים באמת. הקאריירה של אסתר טובי.

★ ★ ★

„לא היה שום אונס!"

מה קרה באמת בחדרה של אסתר בניו־יורק? בפי אסתר עצמה, היתה גירסה שונה לגמרי מנוסח הידיעה שהופי־עה בעיתוני ישראל. ההבדל העיקרי: לא היה אונס ולא נסיון־לאונס.

סיפרה אסתר, כמה שעות אחרי המקרה, בטלפון בין־יבשתי למע־רכת „העולם הזה":

„זה כמה זמן מנסה חבורה של גאנגס־טרים, הקשורה עם מחתרת המפיה, להש־תלט על עסקי. זה די רגיל בניו־יורק.

„במשך השבועיים האחרונים הם רדפו אחרי. תבעו שאחתום איתם על חוזה, ש־אתן להם 90% מן ההכנסות שלי, ואשאיר לעצמי רק 10%. אני סירבתי, כמובן. הם אמרו שישתמשו בכוח. קיבלתי שומרי־ראש.

היום באו אלי לחדרי בבית־המלון, עם אקדחים. הם חזרו על דרישתם ואמרו, ש־יכריחו את ליאו פולד לשלם לי 1000 דולאר לשבוע. חוץ מזה הם דרשו שאופיע בבאר, השייך לכנופיה שלהם.

„אני ברחתי, והמשטרה תפסה את המנהיג שלהם, בעל חנות התכשיטים. יש לו רגל של עץ, ובה מצאו כל מיני תכשיטים. אחר כך באו הצלמים ורצו לצלם אותי, אך אני ברחתי מהם.

„מחר אני אשיר בשביל ראש־עירית ניו־יורק."

יתר סיפורה של אסתר היה זהה לגמרי עם פרטי הידיעה של הסוכנות הבינלאומית — פרט לחלק הנוגע לנסיון שנעשה, כביכול, לאלצה להסכים למעשה בלתי־מוסרי.

אסתר טובי עם ראש עירית ניויורק
„הם ניסו לעשות ממני גבר"

אסתר טובי על שער עתון ניויורקי
„הם רוצים לראות רגליים!"